

בס"ד ח' שבט ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16:42
 צאת השבת - 17:34
 רבנו תם - 18:07

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 655
 @ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה"
 @ ביום שני, הילולת רי שלום שרעמי זצ"ל (הרש"ש) זיע"א.
 @ לקראת ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות,
 יש לקנות פירות יבשים רק בהכשר מהודר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "חדבר אשר"
 (ירמיה מו')

פרשת בא

בזק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלבי"ם פרשה:

- ← המשך עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים. ארבה, חושך, מכת בכורות.
- ← קורבן הפסח במצרים, לקיחת פשה וסימון דם על המשקוף, ואכילת הפשה באותו הלילה.
- ← ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
- ← מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
- ← יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
- ← דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
- ← דיני הקדשת בכורות לה'.
- ← מצוות הגדה של פסח ומצוות תפילין.

"ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה"
 בא = 3, פרעה = 355. "בא אל-פרעה", נחבר המילה "בא" אל המילה "פרעה" = 358 = משיח. לאמר: רמז לגאולה העתידה שכבר הוכנה בגאולת מצרים.

"ולכל בני ישראל היה אור במושבותם" (י כ"ג)
 היה צריך לומר: ולכל בני ישראל לא היה חשך כמור
 שאמר במכת הברד: רק בארץ גושן וכו' לא היה ברד.
 ואפשר לומר שבא לרמוז שלבני ישראל היה אור
 במושבותם של המצריים להיכנס לבתיים ולחפש כדברי
 רש"י: (נשמט חיים)

"ועבר ה' לנגוף את מצרים" (י"ב כ"ג)
 למה לא כתוב וירד ה' כמו שכתוב במעמד הר סיני: וירד
 ה' על הר סיני. ונראה, כי במעמד הר סיני שהוא מקום
 קדוש וקבלת התורה ושמחה גדולה, לכן כתוב וירד שהיה
 שם זמן רב דרך קביעות. לא כן במצרים, ארץ טמאה
 ומלאה גלולים ככתוב: ועבר - דרך העברה בעלמא על צד
 ההכרח להציל את ישראל. (עץ חיים)

"ויקם פרעה כילה" (י"ב ל')
 מובא במדרש: יכול ביום? תלמוד לומר לילה. והוא
 תמוה. ואפשר לומר שהוקשה לבעל המדרש למה הזכיר
 לילה? שהרי מן ויקם לבד שומע אני שקם משנתו וסתם
 שינה בלילה. על זה השיב, שאם לא היה כתוב לילה,
 הייתי אומר שהוא קם בשלש שעות ביום שכך דרך
 המלכים לעמוד משנתם בשלש שעות כמו שכתוב במשנה
 (ברכות פ"א מ"ב). לכן, הדגיש הכתוב לומר שהוא קם
 בלילה ולא ביום. (יד שאול)

"לא ראו איש אחיו ולא קמו איש מתחתיו שילשית ימים"
 בעל "חידושי הרי"ם" מפרש: 'לא ראו איש את אחיו' מי
 שלא יכול לראות את חבריו בעין יפה - יולא קמו איש
 מתחתיו-אין לו תקומה מהחושך שהוא תחתיו. (ב. בר דין הי"ו)

"קיימו צאו מיתוך עמי" (י"ב ל"א)
 תיבות מתוך עמי לכאורה יתירות הן. כי ברור שיציאתם
 היא מתוך עם מצרים. ייתכן, שפרעה היה מבקש שתחילה
 יסירו ממנו את המכות, ואחר כך יוציא את ישראל. זהו
 שאמר מתוך - אותיות מכות! רצה לומר: צאו תחילה
 מכות עמי, ואז - גם אתם גם בני ישראל, ולכו עבדו את ה'
 כדברכם. (בית יעקב)

"וברכתם גם אותי" (י"ב ל"ב)
 וברכתם - אותיות: בכור מת. רומז למה שאמרו חז"ל,
 שאמר להם פרעה למשה ואהרן התפללו עלי שלא אמות,
 שאני בכור. זהו שאמר: גם אותי - שגם אני בכור והייתי
 צריך למות, לכן התפללו עלי. (עץ החיים)

"מי ומי ההלכים" (י ח')

הגאון מוילנא היה אומר: מכאן רמז למה שאמרו חז"ל
 במסכת עדויות: מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך, שהם
 ראשי התיבות של: מי ומי. והם ההולכים - מורים לך הדרך.
 "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם" (י כ"ג)

ולכל בני ישראל היה אור - והיה מאיר לישראל ומראה
 להם כל כלי כסף וזהב ושמלות וכל טוב מצרים. ומה
 שבתביבות ובחבניות ובמטמוניות היה מראה להם והיו
 שואלין ונותנין להם בעל כרחם, שהיו אומרים להם
 ישראל: הרי לך במקום פלוני כלי כך וכך. (תנחומא)

"בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים" (י"ג י"ד)
 המצרים הם עבדים לישראל שהם מבני שם (בנו של נח)
 ולא ראוי להם למצרים לשעבד את ישראל ולכן נענשו
 בעשר מכות. (נאות מדבר)
 "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשינוי" (יא ז),
 (אוצר חיים) מעשה ביהודי שנכנס אצל הרב מאיר
 מפרמישלאן והתאונן על ההצלחה שאינה מאירה לו פנים
 למרות כל התחכמויותיו ותחבולותיו המסחריות. השיאו
 רבי מאיר'ל עצת אוהב: 'ולכל בני ישראל לא יחרץ'-אין
 צורך בחריצות ופקחות יתירה וגם אסור לעשות חריץ בין
 הפה ללב, אלא 'קלב לשונו' יהיו פיך ולבך שווים, חדל לך
 מהקנוניות ואז אני מבטיחך כי תשכיל ותצלח. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
חמד לו לצון = התלוצץ, שם לצחוק את מישהו.
לצון = דברי שחוק / צחוק והתול.
דוגמה: תברותיה של הנערה הסבירו לה שלא
 תתחסך בך צינות להבטחות המחזר החדש פיון שאינו
 דובר אמת, אלא חומד לה לצון.
מקור: ולצים לצון חמדו להם [משלי א כב]. (ניבונכו).

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"ולכל בני ישראל היה איר במושבם" (וי כ"ג)

השבת נקרא בפרשת "בא" על המכה התשיעית שנחתה על מצרים, מכת החושך, ונסה להבין מה פשר אותה אפילה מסתורית והקשר שלה למחלות המודרניות, שאנו לצערנו מכירים כל כך טוב, של עצבות, יאוש ואנוכיות. בשלושת הימים, בהם המצרים סבלו מהחושך הנורא, מספרים לנו המדרשים 80% מבני ישראל נפטרו ורק 20% זכו בהמשך לצאת עם משה לכיוון מדבר סיני. עובדה זו נלמדת מתוך הפסוק "וחמושים יצאו מארץ מצרים", "חמושים" פרושו חמישית. מי היו כל אותם אלה שלא זכו לצאת ונפטרו באותם ימים של חושך? התשובה היא שמדובר היה באנשים שחששו מהשינוי שבפתח. למרות שהם סבלו מאוד בתור עבדים, הם העדיפו את הסבל המוכר מאשר לצאת אל חיים חדשים. הם נפטרו באופן סמלי בימי האפלה משום שהם העדיפו את החושך שבעבודתו מאשר את המאמץ שביציאה אל האור. כאשר בן אדם דואג רק לעצמו, וכל מחשבותיו הן כיצד להציל את נפשו בלבד – הוא נשאר במקומו ואינו מסוגל להתרומם משפל המדרגה בה הוא נמצא, וזאת משום שכלל רוחני ידוע אומר שאת ההתעלות העצמית משיגים על ידי העלאת הזולת. (ניר אביעד הי"ו)

"בניך כשתילי זתים" – חינוך

"ויטמין מוצלח" להגברת יראת השמים של הילד
הבורא חקק בתורה את הפסוק הבא: ... תספר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבְנֵי בְּנֵי אֶתְּךָ הַתְּעַלְלֵתִי בְּמִצְוֹתַי וְאֶת אֶתְּךָ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּךָ, וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה' פירוש: אבא יקר, אמא נכבדה, אתם רוצים שחינוך ילדכם לא יהיה סינטטי? אתם חפצים שהוא יהיה מושרש ועמוק בנפשו? אתם משתוקקים שהילד יגיעה לרמה גבוהה של "ידיעת הבורא"? המתכון לכך מאוד פשוט. **תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ ...** תספר לו בצורה משעשעת על מכת דם הפיקנטית... על הצפרדעים המתוקים שגילו נוכחות מלאה בכל פינה במצרים, על ההרס והחורבן שגרמו המכות למצרים, אתה לא חייב לספר לו על עשרת המכות, אתה יכול לספר לו גם על צורתו של כוכב מאדים ואפילו על אשתו של לוט שהפכה לנציב מלח, מותר לך לספר זאת בשפה גשמית וצוירית כפי רמת שכלו של בןך הפעוט, אתה יכול גם להציג את הדברים ולעשות קולות רקע מהפה, אבל... אל תשכח פרט מאוד קריטי! כדי לקבוע האמונה בלב בניכם צריכים אתם בתחילה לדעת כי אני ה' ולהאמין באמונה שלמה, ואחר כך ממילא תהיה השפעה מדברית לבניכם. זאת הדרך לקיים את מצוות החינוך ולהצליח בה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לדניאל ודמי יצחק-פור הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וברפנסה טובה, וזיווג הגון משרוש נשמתם לילדיהם. ולהבדיל לעיני **שולמית** בת עזרא ז"ל

רפואה שלימה

לנהוראי הננייה
בן **דינה** מנביית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"סיה גידיו. שיוזכה לשנים רבות וטובות ויצליח בכל מעשיו. **נא להתפלל לרפואתו**

רפואה שלימה

למשה מוסאי
בן **זליכה** הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"סיה גידיו. שיוזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **הציבור מתבקש להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו.**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאלי ומרים אליאס הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וברפנסה טובה, וזיווג הגון משרוש נשמתם לילדיהם. ולהבדיל לעיני **שרה** בת מרגלית ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לעמרם וריטה מלכה הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם לרפואת **לירן מלכה** בן ריטה הי"ו ולהבדיל לעיני **סימי אביטן** בת חנה ז"ל

רפואה שלימה

למורד מוסאי
בן **אסתר** מנביית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"סיה גידיו. שיוזכה לשנים רבות וטובות ויצליח בכל מעשיו.

רפואה שלימה

לדני ואיריס בצלאל
בהגיע בנכם שריה נ"י **לביציות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויוזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים ותרוו נחת מיוצאי חלציקם.

מרכות ואיחולים לפייט

לעדיאל ועיזב חסן הי"ו
להולדת **הבת** מנביית יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, זכוכ לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה **לאברהם ויוכבד מוסאי** ולעזרא ומזל חסן שירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

לכל משפחת **מטודי** היקרה. צוות העלון "**אברהם יג"ל**" משתתף בצערכם במוות הישר והענו **שרלי מטודי** בן **מרסל ומרדכי** ז"ל שנפטר השבוע ג' שבט תשע"ג נשגו תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

לעיני הענו והישר **רפאל מוסאי** בן שמעון ז"ל ושרה שתחיה בשבת ח' שבט פקידת שנתו שיעור לעילוי נשמתו ב- 13:00 עם הרב נחשון בביה"כ "מרדכי הצדיק"
לעיני הענו והישר **זרובבל נג' אחי** בן בנימין ז"ל **ונורי** בן יצחק ז"ל השבוע פקידת שנתם

לעיני הצנועה והישרה **שולמית יצחק-פור** בת עזרא ונובר ז"ל ביום רביעי פקידת שנתה 15: 45 - עליה לבית העלמין. 16: 30 - מנחה, ערבית וברכות בבית הכנסת "מרדכי הצדיק"

בריאות והחלמה איתנה:
ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו **מרדכי יעקובי** בן צימורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הי"ו **נהוראי חנניה** בן דינה הי"ו **חיים נאמן** בן מאלק הי"ו **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במנו) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"וְכִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִזְרִיץ כָּלֵב לְעֵינָיו" (שמות פרק יא)
שאלה: האם מותר לגדל כלב?

תשובה: משנה בסוף פרק מרובה (עט): לא יגדל את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלאות ופירש רש"י את הכלב מפני שנושך ומנבח ומפלת אשה מיראתו ע"כ.

כתב השו"ע חו"מ (ה'ל' נזקי ממון ס"י תט): אסור לגדל כלב רע, אלא אם כן, הוא אסור בשלשלאות של ברזל וקשור בהם. ובעיר הסמוכה לספר, מותר לגדלו; וקושרו ביום ומתירו בלילה. הגה: וי"א דהשתא שאנו שרוין בין העכו"ם ואומות בכל ענין שרי, ופוק חזי מאי עמא דבר (הגהת אלפסי החדשים). מיהו נראה אם הוא כלב רע, שיש לחוש שיזיק לבני אדם, דאסור לגדלו אלא אם כן קשור בשלשלאות של ברזל.

וכן כתב באנציקלופדיה תלמודית כרך ב, בהמה דקה: אין מגדלים את הכלב בכל מקום, שהזיקו מרובה ומצוי, שנושך ומנבח ואשה מפלת מיראתו, אלא אם כן היה קשור בשלשלת, שאף על פי שמנבח, כיון שיודעים שהוא קשור בשלשלת אין ראים ממנו. ואף המגדל כלב עומד בארור כמו המגדל חזיר.

י"א שבזמן הזה מותר בכל אופן, אבל כלב רע שיש לחוש שיוזק לבני אדם אסור אם אינו קשור בשלשלת.

לסיכום: אין לאדם לגדל כלב בביתו מפני שנושך ומבהיל ילדים ונשים ויכולה אשה להפיל בגלל כך. והנצרך לגדל כגון הנמצא בעיר הסמוכה לשכונות של ערבים או חושש מפני גנבים, יכול לגדל כלב הקשור בשרשראות של ברזל. ולא יעזור שיתלה שלט הכתוב עליו שיש כלב בחצר (שו"ת משנה הלכות ח"ה ס"י רצז).

"וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ כִּי בְּיַד זְוָזְקָה הוֹצֵאתָ ה' מִבְּצֻרִים" (שמות פרק יג)
רש"י: והיה לך לאות - יציאת מצרים תהיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך-שתכתוב פרשיות הללו ותקשרם בראש ובורוע:

שאלה: מה צריך האדם לכיון בהנחת התפילין?

תשובה: כתב השולחן ערוך (או"ח ה'ל' תפילין ס"י כה סע"ה) יכוין בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שנוכר נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעולות בהם כרצונו. וישתעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח, וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובזה יזכור הבורא וימעט הנאותיו.

כתב הב"ח בסימן ח' טעם לזה מדכתיב והיה לך לאות על ידך וגו' למען תהיה תורת ד' בפיך כי ביד חזקה הוציאת וגו' יורה כי עיקר המצוה וקיומה תלויה בכונה שיכוין בשעת קיום המצוה וכתב הפמ"ג דמ"מ בדיעבד אפילו אם לא כיון רק לשם מצוה בלבד יצא עכ"ל המשנה ברורה:

לסיכום: צריך האדם לכיון בהנחת התפילין שציונו הקדוש ברוך הוא להניח ארבע פרשיות של תפילין. פרשת "קדש לי כל בכור". פרשת "והיה כי יביאך". פרשת "שמע ישראל". פרשת "והיה אם שמע". שיש בהן יחוד שמו יתברך ויציאת מצרים וזה כדי שזכור את הנסים והנפלאות שעשה עמנו מי שאמר והיה העולם. ואמר המושלים קודם צריך האדם "קדש לי", לקדש את עצמו ולאחר מכן "והיה כי יביאך", לבוא ללמוד תורה ולקיים מצוות. אחר כך "שמע", תשמע דברי תורה ובסוף "והיה אם שמע", אם תשמע ותפנים לליבך מה ששמעת אז ונתתי מטר ארצכם בעתו, ואספת דגנך וכו'.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ד

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

"מכל מלמד" השכלתי... לכלב תשליכון אותו - סימן טוב"

היחס אל הכלב בא לידי ביטוי אף בכמה מאמרותיהם של חז"ל. למשל מלמדים אותו חכמינו כי "הרואה כלב בחלום, ישכים ויאמר: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו" קודם שיקדמו פסוק אחר: "והכלבים עזי נפש".

כתיב: "לכלב תשליכון אותו", ללמדך שאין הקב"ה מקפח שכר כל בריה, שנאמר: "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו". אמר המקום: תנו לו שכרו. והלא דברים קל וחומר: ומה אם חיה לא קפח הקב"ה שכרה, קל וחומר שכר בני אדם".

תנו רבנן: כלבים בוכים, מלאך המוות בא לעיר. כלבים משחקים, אלהיו הנביא בא לעיר. והפי מילי, דלית בהו נקבה. (בבא קמא ס ב)

מדוע אליהו הנביא מייצג את הפכו של מלאך המוות?

מלאך המוות תפקידו להפריד בין הנפש הבהמית לבין הנשמה המחיה את הגוף. כנגדו אליהו, שהוא פנחס ושמו שלום, ייעודו הוא לחולל שלום ולבצע חיבור בין הנפש לבין הנשמה, ומהותו סותרת למהותו של מלאך המוות. עניינם של הכלבים המשחקים הוא, שלכלב אין חיים עצמאיים, אינו מפתח חיים בינו לבין בני מינו, כי אם בינו לבין האדם. כאשר כלב מתחבר לאדם הוא נאמן אליו לגמרי, משום שזה כל עולמו. לפיכך דווקא הכלב הוא המסוגל להרגיש אימתי עשוי להגיע המלאך המפריד או המחבר בין בהמה לבין אדונה, קרי בין הנפש הבהמית לבין הנשמה. ומוסיפה הגמרא, שכל זה מתקיים אצל כלבים כאשר הם לבדם אבל כאשר יש נקבה אצלם, ופותחה אצלם האפשרות לחיבור בין בהמה לבהמה, אזי פקעה מהם הנאמנות המוחלטת לאדון, וממילא בטלה רגישותם לעניין ההפרדה או החיבור. מובנת מאליה היא החובה לדאוג למזונו של כל בעל חיים המצוי ברשותנו, ומזונותיו קודמים למזונותינו.

רפואה אלטרנטיבית

איך לטפל באנמיה באמצעות תרופות סבתא

- הרתיחו מים בסיר קטן, הוסיפו עלי פטרוזיליה. שתו את זה כאשר זה מתקרר מספר פעמים ביום.
- אכלו הרבה תפוחים במשך היום. ניתן לאכול את התפוחים טריים או מבושלים.
- מעכו בננה אחת והוסיפו כפית של דבש ואכלו על בסיס יומי.
- שתו מיץ עגבניות.
- חסה מצויינת לאנמיה. אכלו הרבה חסה.
- שתו מיץ כרוב למרות שזה לא טעים במיוחד. המיץ מוסיף הרבה אנרגיה.
- ערבבו מיץ סלק עם מיץ תפוחים ודבש ושתו. השילוב הזה מצויין לטיפול באנמיה.

אב יקר

מרדכי היה בעל מפעל טקסטיל ואיש עסקים מצליח, שעשה הרבה מאוד חסד עם נזקקים למיניהם. כך למשל חתם על ערבות גדולה עבור משפחה שהגיעה לפת לחם. כאשר פנו אליו המלווים שילם מיד את כל הסכום, ואפילו לא סיפר זאת למשפחה, כי ידע שאין להם מהיכן לשלם. אחרי שנים אותה משפחה השתקמה ואיכשהו נודע להם שמרדכי פרע להם את החוב. הם היו המומים, והתעקשו להחזיר למרדכי מה ששילם בעבורם, אבל מכיוון שהוא ידע שגם כעת אין להם אמצעים, ביקש מהם לשלם מאה שקל לחודש בלבד. עברו השנים ומרדכי ירד מנכסיו. גם אשתו נפטרה באותה עת ומותה גרם לו עגמת נפש מרובה. בהדרגה החל לחוש ברע, מצבו הבריאותי הידרדר. בגלל מצבו הכלכלי הגרוע נאלץ למכור את דירתו כדי להחזיר חובות.

הוא שכר דירה, ודאג לכך שהיא תהיה יפה באומרו שברצונו לארח את ילדיו, נכדיו ומכריו בדירה יפה כפי שהיה רגיל במשך כמה שנים מרדכי הצליח להסתדר עם שכירות הדירה, אבל כאשר בריאותו הורעה בתו מיכל החלה להיכנס לתמונה. היא עזבה את כל פעילויותיה ועסקה אך ורק במלאכת כיבוד אב. השתדלה לעזור לו בכל מה שאפשר מדי יום ביומו. מיכל ובעלה התפרנסו ממשכורת הבעל ומצבם הכלכלי לא היה שפיר במיוחד.

יום אחד הגיעה מיכל כמדי יום לבקר את אביה. הוא ישב בכיסא גלגלים, שתה תה ולמד תורה עם אחד מנכדיו. לפתע צלצל הטלפון בביתו ומיכל הרימה את השפופרת. היה זה בעל הבית של דירת האב.

”מי את?“, שאל בעל הבית. ”מיכל, בתו של מרדכי“, ענתה. ”את יודעת שאביך חייב לי שכירות של כמעט חצי שנה“, נגש הלה לעניין, ”אני שולח לו עכשיו מכתב מעורך דין שישלם את כל החוב, ושייתן לי שלושה חודשים נוספים מראש, ואם לא - אני מפנה אותו! יש לי בני זוג מאוד עשירים מקנדה שמעוניינים בדירה“.

”אני אדאג לשלם“, ענתה מיד, ”ואבקש ממך שלא תאמר שום דבר לאבבי“. ”אני נותן לך שבועיים ולא יותר“, אמר.

”אתה יודע שאבי אדם חולה“, אמרה. ”אני נורא מצטער“, אמר, ”אבל שכירות צריכים לשלם. זו פרגטת“. בתום השיחה מיכל הסתכלה על אביה שחש כי משחו מעיק עליה. ”הכל בסדר מיכל'ה?“, שאל בדאגה. ”כן... אני פשוט צריכה רגע לחזור הביתה לטפל באחד הילדים“. ”הם בריאים?“, שאל.

”כן, הכל בסדר, ברוך השם“.

היא הגיעה לביתה ודמעות פרצו מעיניה. היה מדובר בתשעה חודשי שכירות מאוד גבוהה. היא ידעה שלאביה אין כסף, ושאינו לה איך לשלם. בעלה והיא היו בחובות, ובקושי גמרו את החודש. בכל זאת לא הסכימה להוציא את אביה מהדירה שכה אהב. בעלה ניסה להרגיעה, אבל היא ידעה שאין להם איך לשלם את הסכום, אלא אם כן יצנחו להם שטרות כסף משמיים...

היא ישבה וכתבה מכתב לקדוש ברוך הוא: ”ירבונו של עולם, אין לי שום דרך לשלם את השכירות לאבי היקר שכל חייו עזר לנו ולאנשים רבים, ואני מאוד לא רוצה להוציא אותו מהדירה שהוא כל כך אוהב. אני עצמי גרה בדירה פשוטה מאוד, אבל הוא כל כך רגיל לדירה שלו ואם יצא ממנה, זה ישבור אותו“.

המכתב היה ספוג בדמעותיה.

לאחר שהתעשתה, אמרה לבעלה ולכמה מבני משפחתה כי תתחיל להתקשר לקרובי משפחה בחו"ל. כולם אמרו לה פחות או יותר כך: ”מיכל, הרי מדובר ביותר משלושה עשר אלף דולר, כל אחד ייתן לך במקרה הטוב, מאה דולר, שלא לדבר על הבטחות. אין לנו הרבה קרובים עשירים, ויהיו כאלה שיגידו לך שאבא יכול להתגורר בדירה פשוטה יותר“.

היא לא שמעה להם, וישבה להתקשר מדי יום ללא לאות. היו כאלה שטרקו את הטלפון, היו כאלה שאמרו שגם להם אין, היו כאלה שהתנדבו לתת לה עצות, אבל היו גם כאלה

ששאלו ”כמה את רוצה?“, והיא ענתה: ”כמה שאתם חושבים“. אחרי כמה ימים החלו להגיע צ'קים בדואר, ולאחר שבועיים הושלם בדיוק הסכום הנדרש!

מיכל עצרה מונית, ונסעה לבעל הבית עם כל הכסף. אביה נשאר בדירת שכה אהב כאשר מיכל וקרובים נוספים ממשיכים לעזור לו בשכירות. בסני ניסים נוספים רבים, הוא נשאר בדירתו שנים רבות עד שנפטר בשיבה טובה. אחרי פטירתו משהי שאלה את מיכל:

”נו, בטח מכרתם את הדירה של האבא!!“
”הדירה לא הייתה שלו“, ענתה מיכל.
”מה?! נדהמה, “הוא גר שם בשכירות!!“
”כן“, ענתה מיכל והרהרה בלבה כי אין לה מושג באיזו נקודה רגישה היא נגע... (קובי לוי)

”מצות לא תעשה שלא לאכול הפסח נא ומבושל ושלא להותיר מבשר הפסח“

לגביר אדיר אחד היה בת יחידה, כלילת מעלות אשר ביקש להשיאה לעלם כליל השלמות, חכם ונבון, ירא שמים ובעל מידות טובות, מתמיד ובעל נימוסין. את כל ההצעות שהוצעו לו פסל, בכל מעמד מצא פגם. חקר ודרש לא נח ולא שקט, עד שמצא את שחיפש.

בכפר אחד בביתו של עני ואביון גדל עלם כליל מעלות, ברוך כשרונות ובעל מידות - כל אשר שאלה נפשו! פנה הגביר אל אביו של הבחור ואמר לו: ”תן לי את בנך לבתי ונחוג מיד את כלולותיו!“ השתאה העני ואמר: ”מה המהירות, ומה החפזון, קצוב נא זמן ואכין את צרכי החתונה כראות!“.

צחק העשיר ואמר: ”ואם אקבע מועד לעוד שנה כלום תוכל להכין את צרכי החתונה, כלום תוכל לחסוך בה דינר זהב אחד לפחות? הנה, אקרא למשרתי, אקרא לחיטים, לאופים ולמבשלים, לנגנים ולשאר העוסקים במלאכה ובתוך כמה שעות יהיה הכל מוכן. העשיר אמר כך מחשש שמא יקדימונו אחר ויקח את בן העני המבוקש לחתן. לכן ביקש למהר כדי לזכות בחתן המושלם. ואכן, כך עשה: חיש מהרה הובאו הבדים, ונתפרו הבגדים, הבהילו את האופים והללו טרחו, לשו, ואפו, ובעל השמחה העשיר עומד עליהם לזרזם, אך מכיון שהוצרכו לעשות הכל במהירות, לא הספיק הבצק לתפוח והחלות יצאו נוקשות ורדודות.

בתוך כך הוכנו שאר צרכי החתונה והחתן החליף את בגדיו הבלויים בבגדים חדשים והדורים שהוכנו לכבודו, והנה בעת שהחליף החתן את הבגדים הבחין כי העשיר אבי הכלה לוקח את בגדיו הבלויים ואורז אותם בקפידה. החתן החכם הבין את פשר מעשי העשיר, ולכן מיהר לקחת אחת מחלות החתונה, חלה נוקשה ורדודה והכניס אותה אל בין בגדיו הקרועים שהיו כבר ארוזים. החתונה נחוגה ברוב פאר והדר, העשיר הביא את החתן אל ביתו ונתן לו כל מחסורו. לימים, הקל החתן בכבוד חותנו. ביקש העשיר לרמוז לו מאין בא, ומי הרימו מאשפתות. מה עשה, ציוה להביא צרור בגדים המונחים בפנית הארון, העשיר החל לפתוח את הצרור לעיני חתנו, והוציא מתוכו בגדים בלויים וקרועים שלבש החתן בערב חתונתו. והנה לפתע נשרה חלה יבשה נוקשה ורדודה.

”מה זאת?“ תמה העשיר.
”אני הנחתיה שם“, ענה החתן. ”בערב החתונה הבנתי מדוע ציווית לארוז את הבגדים, שכן בקשת לרמוז לי מי אני, ואני הכנסתי את החלה כדי לרמוז לך מי מיהר כל כך, מי דחק לערוך את הנישואין בחפזון, עד שלא היה לו פנאי לחכות ולהמתין שיתפחו החלות כראוי, כי בקש לזכות באוצר - בחתן המושלם...“